

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecătorii:

Valentina Clevadi
Mariana Pitic
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică ”Spitalul raional Ceadâr-Lunga” împotriva deciziei din 26 mai 2016 a Curții de Apel Comrat,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ormanji Liubov împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice ”Spitalul raional Ceadâr-Lunga”, Caraiseni Piotr și Compania Națională de Asigurări în Medicină cu privire la încasarea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La data de 03 decembrie 2013 reclamanta s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice (IMSP) ”Spitalul raional Ceadâr-Lunga”, Caraiseni Piotr și Compania Națională de Asigurări în Medicină (CNAM) cu privire la încasarea prejudiciului moral în sumă de 1000000 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, Caraiseni Piotr a activat ca anesteziolog la IMSP ”Spitalul raional Ceadâr-Lunga”. La 01 aprilie 2012 aproximativ pe la orele 17:20 fiica reclamantei Ormanji Elena a fost internată în Spitalul raional Ceadâr-Lunga, unde a fost diagnosticată cu apendicită flegmonoasă acută și a fost operată. După finisarea intervenției chirurgicale, fiica sa a avut un reflex de vomă ce a dus la asfixie mecanică. În urma închiderii căilor respiratorii superioare prin vome masive, dânsa a decedat în sala de operație.

Susține reclamanta că înainte de a începe intervenția chirurgicală, fiica ei fost examinată de medicul anesteziolog P. Caraiseni, care cu încălcarea instrucțiunii medicului anesteziolog reanimatolog nr. 40, aprobată de directorul IMSP ”Spitalul raional Ceadâr-Lunga” la 26 octombrie 2009, nu a pregătit pentru operație pacienta și nu a efectuat acțiuni ce țin curățarea stomacului. Această procedură este absolut necesară și este un standard medical pentru serviciul de anesteziolog.

Prin sentința din 16 mai 2013 a judecătoriei Ceadâr-Lunga, medicul anesteziolog P. Caraiseni a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) CP RM și anume încălcarea prin neglijență de către medic sau de alt lucrător medical a regulilor și metodelor de acordare a ajutorului medical, ce au dus la decesul pacientului.

În legătură cu decesul fiicei sale, reclamantei i-a fost cauzat un prejudiciu moral în sumă de 1000000 lei.

Prin hotărârea din 26 ianuarie 2016 a judecătoriei Ceadâr-Lunga, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial: s-a încasat în mod solidar de la IMSP ”Spitalul raional

Ceadâr-Lunga”, Caraiseni Piotr și CNAM în beneficiul reclamantei Ormanji Elena prejudiciul moral în sumă de 300000; s-a încasat în mod solidar de la IMSP ”Spitalul raional Ceadâr-Lunga”, Caraiseni Piotr și CNAM în beneficiul reclamantei Ormanji Elena, taxa de stat în sumă de 100 lei.

Prin decizia din 26 mai 2016 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul depus de IMSP ”Spitalul raional Ceadâr-Lunga”, admis apelul depus de CNAM, casată hotărârea din 26 ianuarie 2016 a judecătorei Ceadâr-Lunga în partea admiterii cerințelor înaintate împotriva CNAM și în această parte pronunțată o hotărâre nouă de respingere a cerințelor.

La data de 16 august 2016, Instituția Medico-Sanitară Publică ”Spitalul raional Ceadâr-Lunga” a declarat recurs împotriva deciziei din 26 mai 2016 a Curții de Apel Comrat.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare nu au aplicat legea care urma să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea și anume normele dreptului material. Susține că instanțele inferioare nu au analizat obiectiv, complet și nemijlocit toate circumstanțele de fapt și probele prezentate de către recurent.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Comrat a fost pronunțată la 26 mai 2016. Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost expediată recurentului la data de 08 iunie 2016, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul declarat la data de 16 august 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică ”Spitalul raional Ceadâr-Lunga”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică ”Spitalul raional Ceadâr-Lunga”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau

aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică ”Spitalul raional Ceadâr-Lunga”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică ”Spitalul raional Ceadâr-Lunga” împotriva deciziei din 26 mai 2016 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței

Valentina Clevadi

Judecătorii:

Mariana Pitic

Oleg Sternioală